

1965

7.35

Boxholm

Nyårsbönen på nyårsaftonen i Boxholms kyrka rönt god tillslutning. Manskören Sångarbröderna inledde med att sjunga Sanctus av Schubert, Kyrie eleison av Josephsson och Angelus av Jeppesen under kantor C.G. Moströms ledning. Kyrkoherde B. Bruzaeus predikade.

Vid trettondagens högmässa i Boxholms kyrka predikade kyrkoherde B. Bruzaeus och kören sjöng under kantor John Arnells ledning. Underbar en stjärna bild av Christian Nilsson. Det brinner en stjärna av Runbäck samt Folket som vandrar i mörkret av Grell. Genom sparbösesmedel och kollekt insamlades för yttre missionen 785 kr.

ÖC onsdag 13 januari 1965

Boxholm

Boxholms telefonstation automatiseras. Televerkets investeringsgram föreslås av kommunikationsministern höjd till 476 milj. för att möjliggöra för verket att genom ytterligare investeringar förbättra servicestandarden. Bland större telefonstationer i tur för automatisering märks Boxholm.

I Boxholms kyrka invigdes på söndagen i anslutning till högmässan ett nytt altartavla, komponerat av textilkonstnärinnan Märta Grahn.

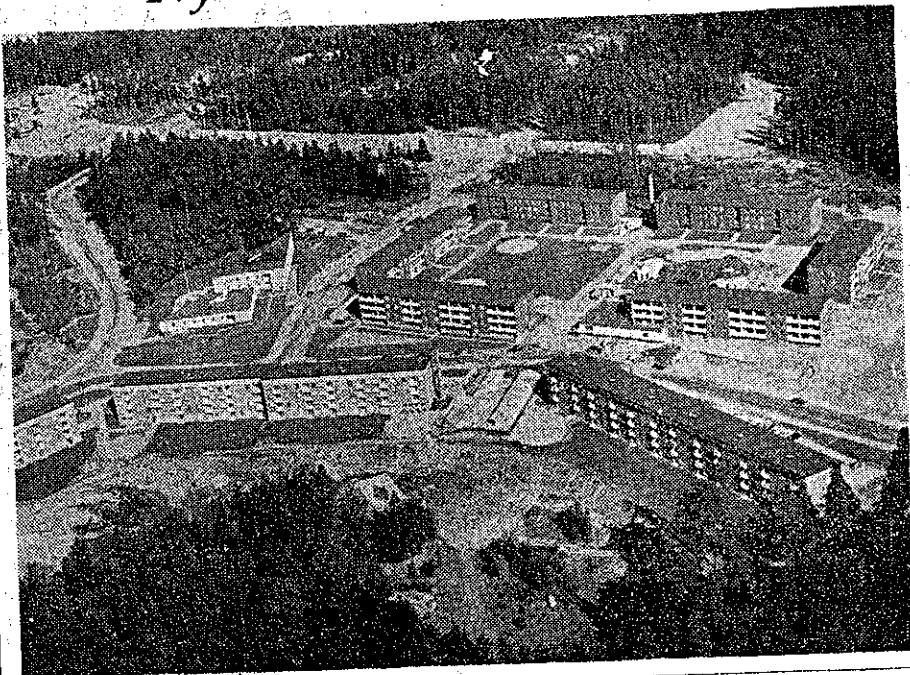
Boxholm

Förarbetena för den beslutade enfamiljsbebyggelsen norr om Folkets park är nu i full gång. Det är 690 meter gator samt 400 meter ledningar som skall byggas. Arbetet sker i kommunal regi med maskiner från Boxholms lastbilscentral. Schaktmästare Lennart Lind omtalar att gatorna med gångbanor blir 15 meter breda. Stora berg- och jordmassor måste schaktas undan. Vid högsta punkten skall man ner fyra meter under markytan med gatan och sju meter med ledningarna. 6.300 kubm berg och sten skall sprängas och forslas undan. Arbetet väntas vara klart vid halvårsskiftet, då ritningar och anbudshandlingar skall vara klara att lämnas ut på entreprenad.

BOXHOLM	84	51	439	221	4.568	+ 231
Ekeby södra	60	44	401	165	4.006	+ 252
Ekeby norra	4	7	38	56	472	- 21

Julen i Boxholm och Ekeby dansades ut på söndagen. På torget i Boxholm hade trots det ruskiga vädret mycket folk samlats och många äldre och yngre deltog i dansen, vilken leddes av hr Einar Nilsson. Boxholms musikkår spelade och barnen fick gottpåsar. I Ekeby dansade man till musik av hr Harald Nilsson. Även här leddes dansen av hr Einar Nilsson. På båda platserna stod Lions club för arrangemangen.

Ny samhällsdel i Boxholm

Under några år har stor omflyttning skett av invånarna i Boxholm. En helt ny samhällsdel har vuxit upp på Bjursdalen, vilken ses på ovanstående flygfoto. I förgrunden Riksbbyggens tre större fastigheter och till vänster nya äldreomsorgen och Bjursdalen. Den rektangulära bebyggelsen i bildens mitt tillhör Stiftelsen kommunala bostäder. I den låga utskjutande envåningsdelen är den nyligen invigda varuhallen Duvans livs inrymd. Lekskola och daghem är inrymt i den intilliggande byggnaden. I bildens övre vänstra del ses en del av områdets egna bostadsbebyggelse. Hela egna bostadsområdet ger plats för ett 70-tal villor. För närvarande pågår byggnation av 103 lägenheter i tre huskroppar på ett tomtområde i omedelbar anslutning till den tidigare enfamiljsbebyggelsen. Detta arbete utföres av byggmästare Thage Thudén. När hela området är utbyggt beräknas här komma att bo ca 2.000 personer.

Sångarveteraner i Ekeby tilldelade förtjänsttecken

De hyllade sångarna i Ekeby sångkör

Fyra medlemmar i Ekeby sångkör hyllades vid trettondagens högmässa i Ekeby kyrka för mångårig sångargärning. Komminister Nils Johansson samt kyrkvårdarna Gösta Petersson och Karl Andersson överlämnade efter gudstjänsten Kyrkosångsförbundets förtjänsttecken till kantor Alf Hellman (35 år som sångare och dirigent), körmedlemmarna Helga Helman (38 år) Majja Nyström (27 år) och Greta Wasén (22 år). I anslutning härill hyllades också hela kören för uppskattad gärning i församlingens tjänst.

Vid gudstjänsten sjöng kören Un-

derbar en stjärna bild av Christian Nilsson, Betlehemsstjärnan av Wlodek samt Loven Gud av Morén, de två sista till violinmusik av fröken Signe Olsson och kamrer Martin Samuelsson och orgel av kantor Hellman, samt till sist Hör när tempelsången stiger av Goudimel.

Vid kyrkkaffe i skolan blev det ytterligare hyllningar. Komminister Johansson överlämnade blommor och för kören talade lantbrukare Lars Andersson. Kantor Hellman framförde medaljörernas tack och tackade samtidigt körmedlemmarna för troget och uppoffrande arbete i sångens tjänst.

Åttonde Boxholmsdagen samlade 6.000 deltagare

Publiken bjöds på ett förstklassigt program

Den åttonde Boxholmsdagen fick samma stora anslutning som tidigare år. Omkring 6.000 personer beräknas ha övervarit festligheterna, trots att vädret inte var det bästa. Under förmiddagen till strax före festtågets start föll ett intensivt regn. Men just som tåget med de färgglatt klädda musikanterna från Helsingör och Mjölby skulle marschera genom samhället lättade skyarna, folket strömmade till och festligheterna kunde börja helt programmenligt.

Många utomstående hade rest till Boxholm för att få vara med om denna hembygdsdag. Besökarna hälsades av ett festsmyckat samhälle och fick tillsammans med köpingens och bygdens invånare uppleva en minnesrik eftermiddag i den goda gemenskapens anda med många berikande programinslag. I sitt hälsningstal underströk också kommunnämndens ordförande Per Erik Lindgren just Boxholmsdagens kontaktskapande betydelse. Före hälsningstalet hade man fått

lyssna till en förnämlig konsert av Mjölby ungdomsmusikkår, som dirigerades av musikledare Sven Jönsson. Vid friluftsgudstjänsten talade pastor Ake Thoor, Tranås, och Boxholms kyrkokör sjöng under kantor John Arnells ledning. Till första avdelningen av restprogrammet hörde också ett föredrag av författaren Folke Fridell, som medryckande och humoristiskt talade om Minnen och hägkomster.

I fortsättningen fick man se en tjugis uppvisning av Tranås hembygdsförening omedelbart följt av en minst lika färgsprakande och publikknipande uppvisning av de bästa danska musikflickorna. Sångaren Per Grundén fick ovationsartat bifall för sitt scenframträdande. Det är länge sedan något så välljudande hörts från gamla folkparksscenen i Boxholm.

Dagen avslutades med gammaldans till musik av Arne Skoglunds orkester, Linköping, och modernt till Bill Jonssons orkester, Göteborg. Hela kvällen var det fullt av unga och äldre på de båda dansbanorna. En positiv överraskning var också scenframträdandet av hootenannygruppen The Gothlands Får, Göteborg.

Boxholm

Vid Boden i Ekeby hade mycket folk samlats till midsommarafonens festligheter. Ekeby sångkör sjöng under kantor Alf Hellmans ledning och lekarna leddes av hr Bertil Karlsson till musik av hr Einar Nilsson.

Missionsförsamlingens midsommarfirande vid Ostertorp rönt god tillslutning. En spårningstävling var lagd av Viggo Hultman och Lars Sjögren. Vidare förekom lekar, sång av fru Brigitta Sandberg och musikföreningen samt avslutning av pastor O. Stavert.

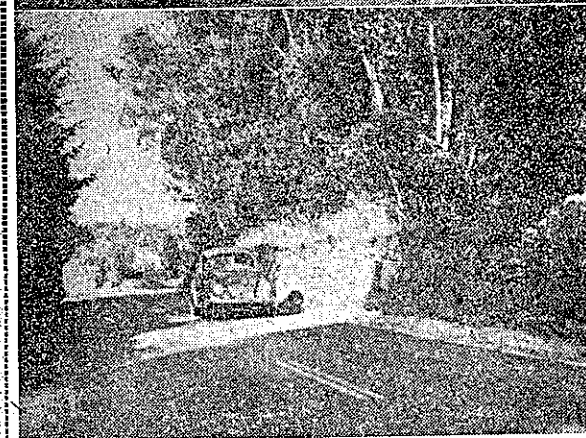
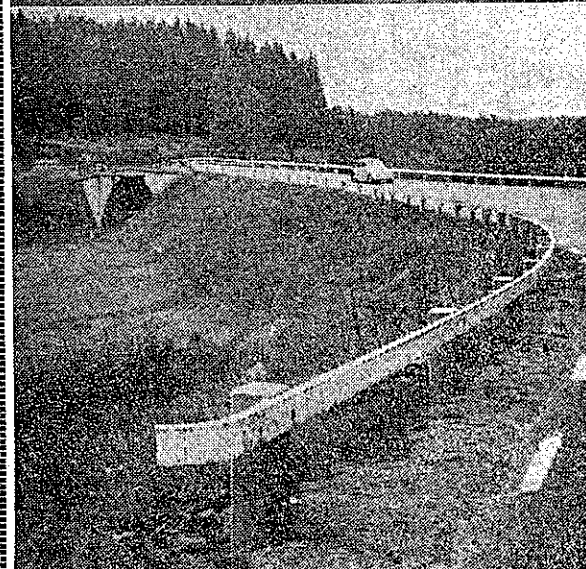
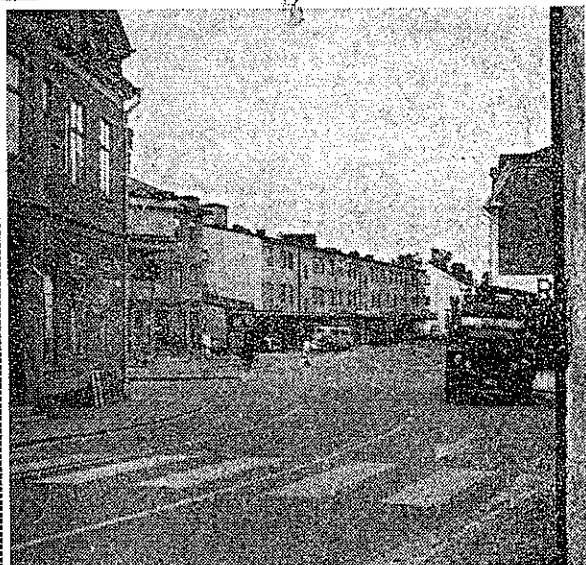
Trots att det är semesterid är det ont om folk vid badstränderna i Boxholms omgivning. Simskolan vid Timmeröbadet drivs programmenligt under folkskollärare Per Wänders ledning, men varken elever eller lärare har det så roligt. Regnskurarna faller tät och det är kylslaget i vattnet.

Ett allt mer populärt bad är badet vid Ekeby Sjögarps. Vattnet här blir aldrig så kallt som i Svartån eller sjön Sommen, och därtill kommer den långgrunda stranden som gör badet synnerligen barnvänligt. Men inte heller här är det någon trängsel dessa kalla juldagar. Genom fritidsstyrelsens försorg har vissa förarbeten gjorts för att göra badet ännu bättre. En del träd nära stranden har tagits ner. En toalettanordning är beställd och skall inom kort komma på plats. Till ett kommande år skall man också företa vissa schaktnings- och utfyllnadsarbeten. Lions Club har också dragit sitt strå till stacken. Under ingenjör Evert Lidéns ledning har man lätt bygga två badflottar. En har lagts ut på grunt vatten nära stranden och en ett 30-tal meter längre ut, där djupet är så stort att man kan dyka från flotten. Badflottarna skall kompletteras med stegar.

Ny badplats vid Boxholm blir stor publikmagnet

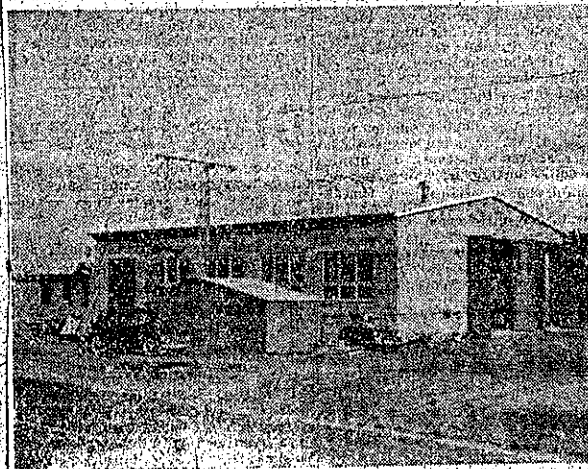

Flickorna Inger, Yvonne, Ann Charlotte och Bente på en av Lions Clubs badflottar vid Sjögarpsbadet

Tre besvärliga passager på "mellanriksvägen": överst Boxholms centrum, därunder järnvägsviadukten mellan Sommen och Tranås och nedtill den backiga och smala vägen mellan stengårdsgårdar söder om Osby

Boxholms motorverkstad har fått nya lokaler i Strålsnäs

Boxholms motorverkstads nya anläggning vid Örvadet, Strålsnäs

En ny motorverkstad har uppförts vid Örvadet, Strålsnäs. Det är verkstadsägare Lennart Johansson, Boxholm, som, för sin rörelse, Boxholms motorverkstad, här fått ändamålsenliga lokaler alldeles invid starkt trafikerade riksväg 32.

Boxholms motorverkstad har i tio år drivits i hyrda lokaler i Boxholms samhälle. Efter fåfänga försök att få tomtrågan löst i Boxholm såg sig hr Johansson till sist ingen annan möjlighet än att gå över sockengränsen till Södra Göstring, där man tog emot med öppna armar. En väl tilltagen tomt om 12.500 kvm har köpts från Strålsnäs gård. Tomten är så stor att den möjliggör en eventuell framtida utbyggnad av rörelsen. Vat-

ten- och avloppsfrågan har kommunen ordnat. Kostnaderna härför uppgår till drygt 100.000 kr, men då är ledningarna så dimensionerade att de skall kunna betjäna även andra industrier som man hoppas skall etablera sig på det angränsande industriområdet.

Verkstadslokalen med smörj- och tvätthall har en golvyta om 300 kvm. En del inredningsarbeten återstår innan denna är helt klar. Arbetet i verkstaden kunde emellertid påbörjas den 1 augusti. Kontors- och personalutrymmen finns i anslutning till verkstadslokalen. Även här, liksom utvändigt, återstår en hel del arbeten innan anläggningen blir klar. Personalstyrkan blir 8-9 man, därav fem i verkstaden och två vid servicestationen.

FREDAG 1 OKTOBER 1965

BOXHOLMS AB ÖVERTAR SÅGVERKET I SOMMEN

Årsproduktionen vid sågverket i Sommen uppgår till ca 4.000 standard sågade trävaror

Boxholms aktiebolag har med intressenterna i Trävaru AB, Sommen träffat överenskommelse om att övertaga detta företag med dess sågverksrörelse i Sommen. Avsikten är att driften skall fortsätta i oförändrad omfattning, eventuellt senare med någon utökning av produktionen. Som verkställande direktör för Trävaru AB, Sommen efter fru Inga-Lisa Linge inträder bruksdisponent Uno Wilking-Johnsson, Boxholm. Personalen i Sommen samman kallades på onsdagen och informerades om beslutet. Disponent Hasse Hellström vid Trävaru AB Sommen omtalar för Correspondenten att rörelsen i Sommen grundades 1907 av disponent Axel Linge, som kvarstod i firmans ledning till sin död 1928. Han efterträddes av sonen, disponent Sven Linge, vilken tillsammans med disponent Thure Hellström under ett fyrtiotal år stod för företagets ledning.

(Forts. sid. 10 BOXHOLM)

Forts.

Boxholm ...

Industrin har sedan starten etappvis utbyggts och moderniserats. Den största ombyggnaden gjordes 1952. Företaget sysselsätter 4 dag ett femtiotal och årsproduktionen uppgår till ca 4.000 standard sågade trävaror. Aktiekapitalet är 322.500 kr.

Disponent Hellström framhåller till sist att inköp och försäljning från Trävaru AB Sommen även i fortsättningen kommer att ske från Sommen, där hr Hellström samt brodern, inspektör Stig Hellström, kommer att stå för den lokala ledningen.

Vid Boxholms AB:s sågverksrörelse i Boxholm uppgår antalet anställda till ett åttiofem man och årsproduktionen till 7.500 standard.

Bistert i Malexander:

Sommen hade is till julafton Minus 37 kallast på många år

Om vintern 1966 kan Malexanderborna i en framtid berätta att det var då snön nådde upp till vägs skylten som pekar på kyrkan, det var då Sommen frös till redan före jul och man kunde införa rekordnoteringar i temperaturjournalerna på Malexanders väderleksstation. Det var den vintern som kommer att gå till historien som inte bara snörök utan också mycket kall.

När man far vägen Boxholm — Malexander reser man mellan höga snödrivor och stundtals i krökarna mätte vi upp två meter höga snövallar. Den här dagen skiner solen vackert på de talrika sjöar man passerar och sommarstugorna som ägs av stadsbor har igenfrusna fönster och vägen fram dit är obanad. Där man bor året om har man trampat upp en liten smal stig och där har man ibland små hål i den jämna iskorpan på fönstren. Det lilla hålet åstadkoms av den värme som man kan få upp inne när termometern utomhus står på många, många kallgrader. Det är inte många ute i den här kylan. Man håller sig inne och det är därför man hajar till när man får se en väl påklädd flånör. Det visar sig vara Erik Andersson i Väckhult. Han tycker det är kallt, men han har mycket på sig och påsmössan nerdragen.

— Det är nu fjärde månaden som vi inte kunnat jobba i skogen. Det har varit för mycket snö och för kallt. Jag tar mig en liten promenad emellanåt. Jag har fyra rådjur häruppe i skogen, säger han, och pekar upp mot den snöklädda skogen. De vackra djuren har jag lagt ut foder åt men nu har jag inte sett dem på några dagar. Kanske har de frusit ihjäl, säger han, och ryser vid tanken att djuren strukit med när Kung Bore satte in som värst.

Framme i Malexander går snödrivorna upp till vägs skylten, som står vid Mostugan och pekar ner mot kyrkan. Gatstugan — hembygdsföreningens lilla stuga har fått så mycket snö över sig att det endast är taknocken som syns. Vintern 1966 var den vintern då Malexanderborna inte såg mer än nacken på Gatstugan, kommer det att heta en gång.

Fröken Hildur Blomqvist har bott vid Sommen i 50 år och hon har varit väderleksobservatör i Malexander i 23 år. Natten till i onsdags mätte hon upp 37 grader i kyrkbyn.

— Vad jag minns så har det inte varit så kallt tidigare och det här är nog den lägsta temperatur som mätts upp här, säger hon. Dessutom har inte Sommen legat så tidigt på 50 år. Till julafton var det ett 10 cm tjockt istäcke och det är unikt. Vad det gäller temperaturen så har jag väl mätt upp omkring 30–31 grader men kallare har det inte varit.

Anton Bjärne fyller 52 år i höst och han kapar — trots kylan — ved om dagarna. Nu får han dra på sig mössan ett tag medan kung Bore håller oss i järngrepp.

Efter vårt besök i Malexander har fröken Blomqvist följt kolumnerna i sina journaler och meddelar att natten till onsdagen har varit kallast på de 23 år som hon bott i och skött om väderleksstationen i kyrkbyn.

Anton Bjärne är 52 år i höst och han har varit borta och kapat ved när vi möter honom för att prata lite kyla. Han är född i Malexander och har bott där med undantag för de tider han gått på sjön. Han gick i insjöfart 1913. På riktigt, som han säger, kom han tillbaka till Malexander 1947.

— Det är en otäck vinter, säger han. Vad jag kan minnas så har det inte tidigare varit så ihärdig och så långsam kyla. Det här är ju förskräckligt. Det är kallt här i Malexander när isen ligger på Sommen. Är det öppet vatten blir det inte så kallt. Det är ju skönt att snön isolerar lite så värmen i stugan kan hållas lite lagom, säger Anton Bjärne.

Telefonen var trasig till Dämshult och har varit det några dagar men rykten längs vägen kunde berätta att man där natten till onsdagen hade minus 42 grader.

Det stundar dock bättre tider. Hildur Blomqvist i Malexander berättar att det natten till torsdagen var 23,2 grader minus och tänker på året 1961 då hon ungefär vid samma tid kunde mäta upp totalt grader plus.

—ving

Gun och Gert Eriksson trivs i kylan och nog är det roligt att det är så mycket snö, tycker de. Så här högt går snön i Malexander, visar de genom att luta sig på en vägvisare som de annars inte skulle nå upp till.

Fullständigt kaos på östgötavägarna i snön och blåsten

Det rådde fullständigt kaos i stora delar av Östergötland och norra Småland på måndagen i samband med det rikliga snöfallet och den hårda blåsten. Vägarna yrde igen, bilar, bussar och tåg körde fast i drivorna och i vissa trakter blev det totalstopp på vägarna. Värst utsatt var som vanligt Vadstenatrakten, där vägförvaltningens folk förde en fruktlös kamp mot yrsnön. Ännu sent på måndagskvällen var ett flertal småvägar helt igensnöade. I Rogslösa skola uteblev 40 procent av eleverna på grund av att skolskjutsarna inte hade någon möjlighet att ta sig fram till barnens hem. En av eleverna tog sig till skolan med hjälp av snöskoter, ett hjälpmedel som sällan behöver komma till användning i Östergötland. I Kalvsveds skola i Ydre måste undervisningen inställas, då barnen inte kunde ta sig fram. Distributionen av post och tidningar hindrades och det var flera lantbrevbärare som körde fast i meterhöga drivor. Det svåra ovädet förde också med sig en rad bilolyckor, av vilka de flesta dock var av lindrigt slag. Söder om Ödeshög satt 400 bilar fast, många i 13 timmar.

Östgötagårdar isolerade i snö undertvådygn

Efter över två dygns isolering på grund av snöhinder fick nio gårdar i Bricksta och Lilla Berga vid Klockrike på onsdagskvällen åter vägutkontakt med yttervärlden, sedan en caterpillar forcerat vallarna, som tornade upp sig meterhögt. Det tiotal skolbarn, som bor i de två utsatta byarna, har på skidor tagit sig fram till landsväg, där skolskjutsar anslutit. Under måndagskvällen var dock snövädet så häftigt, att barnen inte kunde ta sig hem utan måste övernatta i gårdarna vid landsvägen.

Det är tredje gången i vinter som vägen blåst igen, sade lantbrukare Emanuel Andersson på onsdagskvällen.

Gårdarna i området är utrustade med mjölkstankar med utrymme för fyra dagars mjölkproduktion. Mjölkbilen nödgades på onsdagen inställa sin tur, men på torsdagen återkommer den.

Den utsatta körvägen är tre kilometer lång. Totalt ett 30-tal personer berörs av den.

— Det här är det värsta väder som drabbat oss denna vinter, ja, för övrigt det värsta på många år, sade ingenjör E. Thurfjell på vägförvaltningen i Linköping vid ett samtal på måndagseftermiddagen. All tillgänglig personal har varit engagerad i röjningsarbetet och använt sig av ett nittiototal bilar, 50 väghyvlar och sex bandtraktorer. Genom stora ansträngningar har man lyckats få de större vägarna snöfria.

Svårast att klara situationen har det varit i Vadstenaområdet, där åtskilliga småvägar trots åtskilligt arbete var oframkomliga.

— Det här är nog det värsta väder vi haft, säger vägmästare Knut Westlund, Vadstena. Ända sedan söndagskvällen har det snöat kraftigt oavbrutet och det har stått över vår förmåga att få alla vägar framkomliga. Vi har helt fått inriktat oss på de större vägarna. Vindstyrkan har rört sig mellan 5 och 10 sekundmeter och snödrivorna har på sina håll blivit meterhöga. Det har inte hjälpt mycket att ploga. Fem minuter efter det vi kört fram med plogbilarna har vägarna sett ut som innan vi började.

Situationen hopplös

Ännu sent på kvällen verkade situationen i det närmaste hopplös i Vadstenaområdet då snöfallet och den hårda vinden höll i sig.

— Det enda vi nu har att hoppas på är avtagande vind, sade en förtyvild vägmästare. Fortsätter det så här måste vi rekvidrera hjälp från andra vägdistrikt. Våra egna "gubbar" börjar vid det här laget att bli ganska uttröttade.

Stopp för bussarna

Beträffande bussförbindelserna så blev det fullständigt stopp på vägen Vadstena-Mjölby och Vadstena-Fågelsta över Sjöskumla. Även järnvägslinjen Vadstena-Fågelsta blev fullständigt oframkomlig och det godståg som skulle gå upp till Fågelsta från Vadstena och även det nedgående godståget måste inställas. Till Rogslösa skola kunde inga barn från Örberga och Herrestad ta sig fram. Bortfallet blev ungefär 40 procent av elevertalet. Lika svårt var det då en del av barnen och lärarna skulle ta sig hem efter skolans slut. Man fick vänta tills vägförvaltningen hade plogat upp vissa vägsträckor. En del barn lyckades dock ta sig till skolan genom drivorna och det svåra yrvädet. Ett av barnen kom i snöskoter. De skolbussar som skulle forsla barnen från Örberga respektive Herrestad till Rogslösa fastnade i drivorna, den ena vid Norehoff och den andra vid Mjölna.

Tåg körde fast

Järnvägen hade det också ganska besvärligt under måndagen. Tågen på linjen Norrköping-Valdemarsvik stoppades på morgonen av en halv meter hög driva och stopp blev det också på linjen Bjärka-Säby-Västervik. Sedan man fått undan snön kunde dock tågen fortsätta. Förseeningarna uppgick i några fall till ett par timmar. Tåget från Linköping, som skulle ha varit i Gamleby kl 6 på morgonen, kom två timmar och 20 minuter försenat och hade under vägen stutit fast i snödrivor vid flera tillfällen. Tåget blev sedan stående i Gamleby på förmiddagen, då de inte kunde ta sig längre. Kl 11.30 fick ett godståg med snöplogar köra upp banan mot Västervik och därefter kunde persontåget komma fram. Trafiken fick under hela förmiddagen drigeras med bussar från Gamleby. Järnvägslinjen Fågelsta-Vadstena blev helt oframkomlig och två godståg måste inställas.

13 timmars E 4-stopp

I den illa beryktade Stavabacken på E 4 söder om Ödeshög blev vid halv tolvtiden natten till måndagen en långträdare som fastnat i backen orsak till en trafikpropp, som det skulle ta över tretton timmar att komma till rätta med. Långträdaren lyckades i det mycket hala väglaget inte ta sig upp för backen utan blev stående tvärs över vägen. Från båda håll kom mängder av lastbilar och snart var det bilköer på en halv mil. Av någon anledning fick Mjölbypolis inte besked om det inträffade förhållande strax före klockan fyra på morgonen.

Skola stängdes i Ydre

I Ydretrakten hade särskilt skolskjutsarna det besvärligt att ta sig fram. Ett 30-tal elever, som anlitat skolskjuts till Kalvsveds skola, kunde inte ta sig till skolan då bilen inte förmådde forcera snömassorna. Undervisningen fick därför inställas. Morgonbussen från Eksjö med post till Österbymo satte sig fast i en snödriva vid Tunarp och blev drygt 2,5 timmar försenad. Orsaken till missödet var att en av vägförvaltningens plogbilar gick sönder, och det dröjde ett par timmar innan en annan plogbil kom fram. Vägförvaltningen i Ydre hade under måndagen fullt pådrag. Tre hyvlar, fyra bilar och ett tiotal man såg till att huvudvägarna mot Kisa, Eksjö, Tranås och Svinhult och Ydrefors blev framkomliga.

Motion i Boxholm om Storholmen

1966

Om Storholmen (bilden) har det motionerats i Boxholms kommunalfullmäktige. Motionären föreslår att kommunen tar upp förhandlingar med ägarna till Storholmen, Boxholms AB, om ett förvärv av fastigheten som sedan skulle kunna användas till vandrarhem, utställningslokal eller bruksmuseum.

Spekulationerna kring den framtida användningen av Storholmen i Boxholm — en fastighet ägd av Boxholms AB — har varit många under årens lopp. Nu har Albert Nilsson tagit upp frågan i en motion till Boxholms kommunalfullmäktige som vid sitt fredagssammanträde remitterade motionen till kommunalnämnden för vidare åtgärder.

Motionären menar att man under senare år byggt många nya bostäder i Boxholm och många gamla har rivits och blivit tomma. Måste vi se alla gamla bruksbostäder försvinna,

frågar motionären och menar att, vad det gäller Storholmen skulle denna fastighet — om kommunen fick möjlighet att köpa den av Boxholms AB — kunna användas för dem som bor i köpingen. Fastigheten kommer efter den nya vägsträckningen genom samhället att ha ett mycket fint läge i vårt alltmör bilburna samhälle. Fastigheten är gammal och minner om en svunnen bruksepok och med ett bibehållande av exteriören men med ett moderniserande av interiören — precis som skett i Gamla Linnköping — anser motionären att fas-

tigheten skulle kunna fylla en mycket stor mission. Man kan vinna två mål, dels behålla en kulturhistorisk byggnad, dels få lokaler som flitigt används av innevärdarna.

Som förslag på vad Storholmen kunde användas till nämner motionären vandrarhem, utställningslokal som köpingen nu saknar, museum med gamla bruksföremål, ett par insprängda pensionärsbostäder, där innehavarna skulle anförtros en del sysslor inom fastigheten, samt vidare skulle man kunna bibehålla en lägenhet och möblera upp den för att minna om forna tiders bostadsstandard.

Motionären nämner också i sin motion hur man skulle kunna finansiera det hela men betonar, att ett kommunalt engagemang är nödvändigt. Motionären föreslår att fullmäktige skall uppdraga åt kommunalnämnden att undersöka möjligheterna att förvärva fastigheten av Boxholms AB samt — om ett köp kan komma till stånd — tillsätta en kommitté som skall utreda frågan och göra upp förslag till framtida utformning av Storholmen.

Flemminge Skidklubb bygger fin start- och målplats vid skidstugan

Ingvar Nordlund pekar ut platsen för röjningen vid den nya start- och spurtplatsen vid Flemminge skidstuga för Sten Gustafsson (i mitten) och Ingemar Carlsson

— Vågar vi kalla det skidstadion, säger Ingvar Nordlund, bas för arbetena som skall göras vid Flemminges skidstuga i Boxholm och som skall ge köpingen en start- och målplats som många — när den blir

färdig — skall avundas Boxholmsföreningen.

Tidigt har man kommit underfund med att start- och målplatsen vid Flemmingeundan i och med loppets ständigt ökade popularitet blivit för liten. Intresset för loppet har bara ökat och man vill också följa med i utvecklingen när det gäller att ge publiken service. De anordningar som man skall göra vid Flemminge skidstuga är helt i avsikt att göra den publikvänlig samt dessutom få banan att mäta 2500 meter utan att man för den skull behöver röra så mycket i det redan befintliga elljusspåret som nu mäter 2120 meter.

Ingvar Nordlund drar upp riktlinjerna för arbetet.

Startspår och inspurtspår skall gå parallellt med en repdelning samt en extra lamprad och ett par strålkastare. Detta område kommer att bli omkring 200 meter långt. Start- och målområdet skall anläggas 50 meter öster om skidstugan och från sina platser kommer publiken att få se löparna under 400—500 meter. Det blir intressantare att vara publik vid Flemmingeundan efter det här.

På måndagskvällen satte man igång med röjningen och intresserade kom med motorsågar, yxor och vanliga sågar för att hjälpa till. Man räknar med att man behöver omkring 200 frivilliga arbetstimmar för att iordningställa den här banan och det finns gott om folk som vill hjälpa till med en sådan här sak inom Flemminge SK.

Marken som den nya varvningsplatsen kombinerat med start- och målplats skall ligga på har ställts till förfogande av Boxholms AB. Närmast efter skogsröjningen som man klarade av på måndagen skall man företa en del maskinarbeten och sedan återstår finputsningen och arbetet med det elektriska.

Kostnaderna för maskinarbeten och annat icke frivilligt arbete räknar man till 3000 kr, då man har att göra med stenig mark.

Arbetet beräknar man skall vara klart till 1 augusti i år och när man bjuder in till nästa — den femte Flemmingeundan skall Flemminge skidklubb bjuda sin publik på start-, varvnings- och målnyheten — en nyhet som också kommer publiken till del vid de många andra tävlingarna i mycket skidlivaktiga Flemminge SK:s regi.

—ving

Raggarrorgier i Malexander Sprit flödade

Festplatsen i Malexander lät redan förra sommaren tala om sig i mindre smickrande sammanhang sedan den blivit ett tillhåll för raggare, fyllerister och bråkstakar i största allmänhet. Inför pingstafstens premiär satte därför Mjölby-polisen in ett mycket stort uppbåd för att möta eventuella ansatser till upplöpp. Med i polisstyrkan från Mjölby fanns chefen för ordningspolisen, förste polisassistent Nils Karlsson, som sammanfattar sina intryck i ett enda ord: Sorgligt! Men samtidigt ger han festarrangörerna en eloge. God ordning på festplatsen och strama tyglar bland ordningsvakterna — det är inte på dem eller festplatsen i sig själv det hela beror.

Redan i ett tidigt skede anlände till festplatsen ett stort antal raggare från olika orter i Småland. Dessa slog läger invid Kisavägen ett 100-tal meter från festplatsen. Trots att rena orgierna utspelades i lägret, där spriten flödade både bland pojkar och flickor — många inte äldre än 15—16 år, en del kanske t o m yngre — lät man dem hållas.

In på festplatsen kom de inte och det var endast när de störde trafiken på Kisavägen som polisen ingrep. Där blockerades trafiken totalt innan ungdomarna tvingades flytta sina bilar. Men även senare på kvällen stördes trafiken, då berusade ungdomar vägrade att flytta sig för de bilar som skulle fram. Ibland hände det t o m att ungdomarna lade sig ner på vägbanan framför bilarna. Många flickor var berusade intill redlöshet. Här skulle verkligen de sociala nämnderna finna ett rikt arbetsfält, anser hr Karlsson.

— Våra åtgärder att låta ungdomarna vara så länge de höll sig kvar i lägret, får ses mot bakgrunden av att vi har mycket långt till närmaste samhälle och fem mil till Mjölby, säger hr Karlsson. Måste någon tas om hand och föras in till Mjölby tar det två timmar innan vi är tillbaka igen. Festarrangörerna kan heller inte lastas för vad som händer. Inne på festplatsen håller man i stort sett exemplarisk ordning. Vad som däremot sker utanför rör inte de för. Att neka dem tillstånd till festerna kan vi av den anledningen heller inte göra. Men vi måste tyvärr bevaka och, så långt det går, dämpa ner stämningen där.

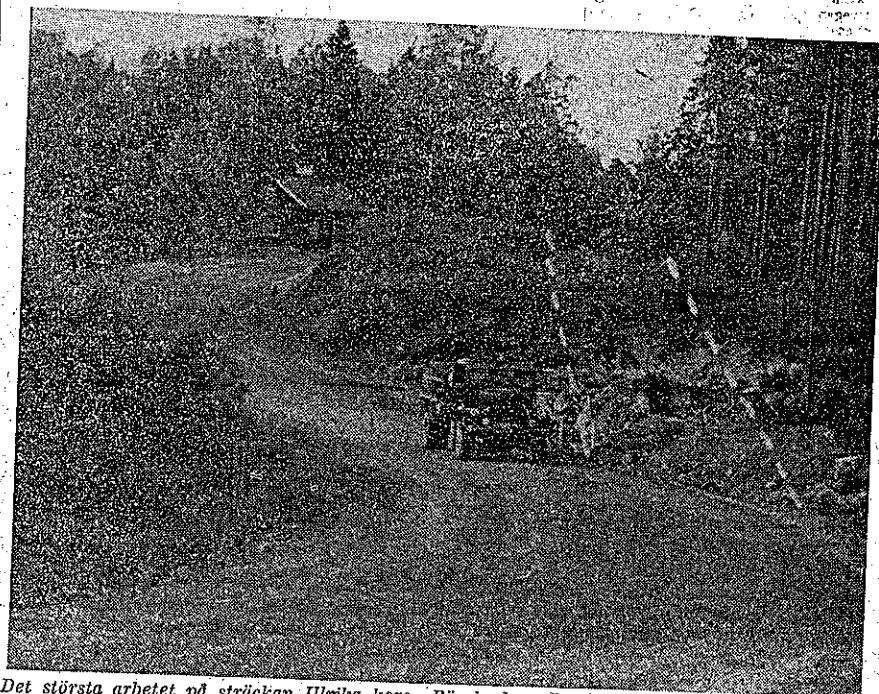
Det gjorde man den här gången med åtta polismän med tre bilar till sitt förfogande samt en hund. Just hunden har man stor användning för, en erfarenhet som gjordes redan förra sommaren. Festarrangörerna själva bidrar med en stor skara ordningsvakter, som gör ett gott arbete. Men så länge situationen är sådan den är, måste polisen hålla folk där — en horribel utveckling med tanke på de begränsade personella resurserna.

1918. Frisöravdelningens avdelning i Länköping har höjt priserna på klippning till 75 öre, hår- och skäggsklippning en riksdaler, skäggsklippning 50 öre och sk. hemrakning till 75 öre.

Disponenten för Timmergata aktiebolag Carl J. Gustafson, Kolmården, har uppvaktat jordbruksministern med en anhållan om exportlicens för potatis. Hr G. framhåller, att det i Östergötland och troligen även i andra delar av södra och mellersta Sverige är särdeles stor tillgång på potatis.

Länköpings första kvinnliga stadsfullmäktige blev fru Eva Hanzén, som vid sammanräkning för val af ersättare till framlidne fabrikören P. E. Lindquist blivit förklarad vald.

Fem km väg Boxholm — Malexander oljegrusad till nästa sommar

Det största arbetet på sträckan Ulrika kors—Bösebo kors är vid Karlstorp. På bilden ses den gamla krokiga vägen där lastbilen kommer. Den nya vägen skall gå rakt igenom grusdsen, som helt skall bort. Med denna rätning försvinner ett par svåra kurvor på sträckan.

Lagom till nästa sommar när trafikintensiteten är som störst på turiststråket Boxholm—Malexander skall ytterligare fem kilometer av vägen vara iordningställd med oljegrus. För någon tid sedan började man med förarbetena på sträckan från Ulrika kors till Bösebo kors (avtagsvägen till Blåvik).

Sträckan Boxholm—Ulrika kors är tidigare permanentad.

— I stort sett skall vi följa befintlig väg men vid Karlstorp skall vi rätta vägen på en sträcka av 800 meter, omtalar arbetsledaren, väghövstare Gillis Öhnerdal. Vid Karlstorp skall vi gå igenom en grusås. I höst gör vi profiljusteringar och

dikningar och i vår färdigställer vi vägen och oljegrusar den. Det är 6—7 man, som arbetar med vägen nu. Vägen skall också bli bredare än förut. Sex meter skall den nya vägen måta i bredd. Inom vägdistrikt E 3, Närbäck—Väversunda—Västra Harg—Malexander—Blåvik samt tre mil väg på E 4, har man drygt 35 mil vägar, varav 25 mil är grusvägar.

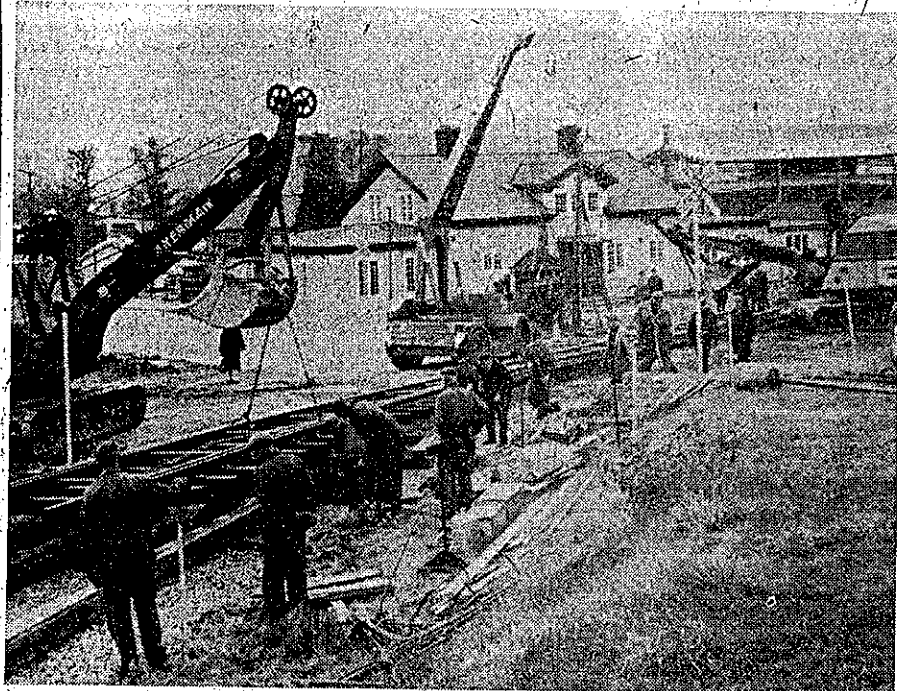
I dag — lördag — flyttar 18 hyresgäster in i det första färdiga huset i kvarteret Parken som gränsar till Folkets park i Boxholm. Nästa inflyttning på området sker den 1 november då 18 flyttar in och därefter den 1 december då 24 nya hyresgäster anländer. Stiftelsen kommunala bostäders byggherksamhet i kvarteret Parken — 127 lägenheter — skall vara klar nästa sommar omtalar stiftelsens ordförande Gunnar Pettersson.

Boxholmsföretag flyttar till Motala "Lokalfrågan har inte lösts för oss"

I början av nästa år upphör driften vid AB Hemi i Boxholm. De anställda, 35 kvinnor, har sagts upp till nyåret. AB Hemi flyttar från Boxholm, då man inte kan få sin lokalfråga ordnad och har redan flyttat med en viss del av sin tillverkning till Motala. Företaget har haft sina lokaler i före detta Alderdomshemmet, som man växt ur. Direktör Arne Hemmingsson kommenterar flyttningen:

— Vi har formellt sagt upp personalen till nyåret, men det kan tänkas att vi har användning för dem en kort tid efter årsskiftet. Vår flyttning beror på, att vi fått brev från Boxholms kommun, i vilket framgår att man inte tänker fullfölja det avtal, som skrevs mellan oss och kommunen 1962 om bl a lokalfrågan.

Industrispåret över riksväg 32 ersätts med bredspår i Boxholm

Det nya bredspåret placeras med hjälp av tre kranar på sin plats över länsväg 32.

Ett gammalt inslag i Boxholmsbilden har försvunnit. Sedan i början av 1890-talet har Boxholms AB skött en del av sina transporter längs ett smalspårigt järnvägsspår, som har korsat riksväg 32 i anslutning till Boxholms AB:s anläggningar. På onsdagen rev man upp delar av det gamla spåret och på torsdagen placerade man ett bredare spår över länsväg 32 för att kunna synkronisera spåret och vägprofilen.

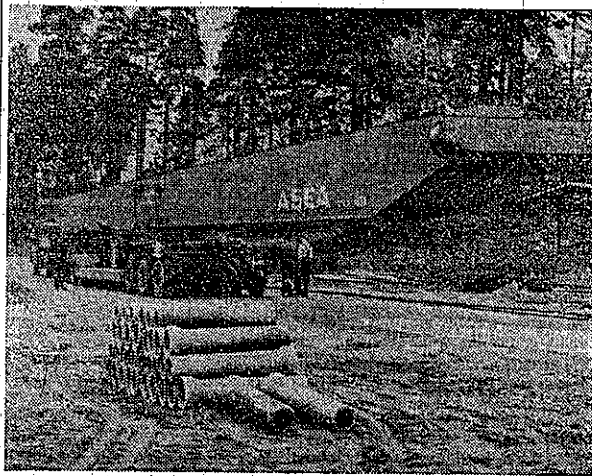
Den spårsträcka som man placerade på torsdagen mätte 38 meter och vägde elva ton och placerades på plats med hjälp av tre stora lyftanordningar. Innan dess hade lastbilscentralens folk, som också, till största delen skötte om lyftet, med caterpillrar gjort i ordning underlaget för spåret. Under en tid av nära fyra timmar var trafiken på länsväg 32 omdirigerad över andra vägar så den slapp passera arbetsplatsen. Det tog inte mer än knappa halvtimmen att få spåret på plats medan efter- och förarbetet tog lite längre tid.

Det 38 meter långa bredspåret skall senare byggas vidare på vardera sidan av vägen och skall i färdigt skick sträcka sig från Boxholms central ner mot Flemminge med växlar så att man kan leda in vagnarna i bla Bredgårdverket. Med andra ord skall man kunna frakta godset direkt från Boxholm C till Boxholms AB:s olika

verkanläggningar. Innan bredspåret blir helt utbyggt skall trafiken på den södra sidan om vägen skötas av det elektriska lok, som funnits på plats i många år. På andra sidan om vägen kommer transporterna att skötas av diesellok.

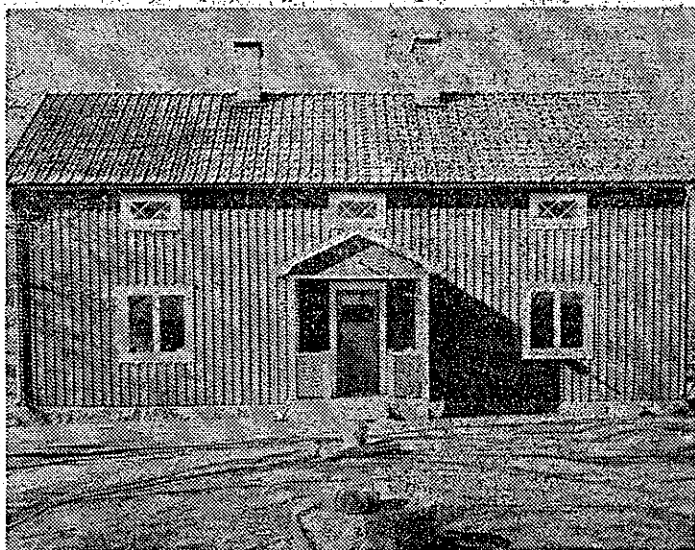
Den lilla vaktkuren vid spårövergången har snart gjort sin tjänst och även den personal som med flagga i hand och med fosforiserad väst under många år stoppat biltrafiken när man velat komma fram med bruks transporter kommer att försvinna. Nu blir det obehindrad biltrafik över industrispåret, som inte längre kan användas. Det nya bredspåret är ännu inte byggt mer än de 38 meterna över länsvägen 32 och nästa år påbörjar man den nya sträckningen av vägen, vilket innebär att man över bredspåret får en bro för biltrafikanterna. Därmed har man industrispåret helt östört inom bruksområdet. —v

Lång transport i Boxholm

Delar till en travers med enspännvidd av 35 meter och som vägde 21 ton, forslades på fredagen genom Boxholms köping från järnvägsstationen till Boxholms AB:s anläggningar. Det var två 21-tonsdelar, som forslades på detta sätt med hjälp av en traller från Bloms i Linköping. Traversen levereras av ASEA i Hälsingborg och skall monteras i Bredgårdverket hall D och ingår i utbyggnaden av Bredgårdverket. På bilden ses traversen under transporten genom köpingen.

Åsbo Sjögarp sommarhem för SMU:are i Boxholm

Boxholms Missionsförsamlings nya sommarhem Åsbo Sjögarp

Arrendegården Åsbo Sjögarp blir under maj sommarhem. Det är SMU-avdelningen inom Boxholms missionsförsamling som skall överta.

Åsbo Sjögarp ligger en halvmil från Boxholm i vacker Åsbonatur. Huvudbyggnaden ligger lite högt med Sjögarpssjön nedanför — en sjö som är användbar för både bad och fiske. Missionsförsamlingen hyr huvudbyggnad och uthusbyggnader, i vilka ingår en stor ladugård. I omedelbar närhet till gården finns det möjligheter att ordna parkeringsplatser och även när det gäller lekplatser för församlingens ungdomsverksamhet är det väl sorjt. Från Åsbo Sjögarp kan man skymta Krokviken som är ett av de äldsta kvarvarande torpen i trakten. Huvudbyggnaden är från 1800-talet.

Missionsförsamlingen har tidigare haft sommarhem i Ostertorp, vilket man nu lämnar. Det har under senare år varit för litet för församlingens behov. Man har tillsatt en kommitté på sex personer som skall planlägga arbetena vid Åsbo Sjögarp. Denna består av P. O. Turesson, Lars Sjögren och Marianne Hörling från SMU och Stig Hörling, Berta Ahlgren och Stig Claesson från missionsförsamlingen.

— V

Missionsförsamlingen har tidigare

— Vi har planer på att försöka göra om ladugården till samlingslokal och det är något av det första vi skall ägna oss åt i Åsbo Sjögarp, säger Å. Turesson. Vidare hoppas vi kunna ordna en bastu, göra i ordning smedjan nere vid sjön samt givetvis måla och göra i ordning huvudbyggnaden. Dessutom står en badplats på önskelistan, säger P. O. Turesson.

16 OC Torsdag 20 maj 1967

När ljuset kom till Lokarp...

Nu har lantbrukare Tobias Lingemark i Lokarp ställt undan sina fotogenlampor. Den han förevisar är handgjord 1918 av en mästersed i Adelsöv

På onsdagen kom ljuset till gården Lokarp strax utanför Boxholm. Då hade elmontörerna lämnat Lokarp och då knäppte lantbrukare Tobias Lingemark på lysknappen. Han hade innan dess plockat ut de fyra fotogenlamporna, som varit ett dagligt sällskap under 38 år på Lokarp, och ställt dem ute i visthusboden. Där får de — alla antika och med varsin lång historia — stå och minna om tider som varit.

Elstolparna lyser nytjrade när man ser dem från köksfönstret i Lokarp och på stolpen vid ladugården har man placerat ett stort skåp. Nu äntligen har ljuset kommit.

— Nog har jag strötat emot i det längsta. Jag fick inte som jag ville och då fick det vara med lyset, säger Tobias Lingemark, som tänker behålla sin batteriradio och inte på länge tänker skaffa sig TV.

Nu kan man skaffa elektriska element istället för att elda i spisen och kakelugnen. Nu behöver man inte längre ställa strykjärnet på vedspisen för att kunna stryka. Nu kan man köpa dammsugare och ställa undan skyffel och borste och vill man kan man ställa undan det fotogendrivna kylskåpet, som varit värdefullt under högsomardagar för att hindra mjölken och grädden från att surna.

1939 drogs ledningarna till granngårdarna men till våren 1967 höll Tobias Lingemark elkraftherrarna stängna. Den 17 maj kan han skriva in i Lokarps gårdshistoria att man fick elström. I 38 år har Tobias och hans fru Frida levt och arbetat i fotogenlampans sken.

— V

Centralskolans gymnastikhall i Boxholm ombyggd för 2 milj.

Gymnastikhallens utformning och placering i miljön har loordats av flera byggeexperter.

Vid höstterminens start tar Centralskolan i Boxholm i bruk sin nya gymnastikhall. Den har sedan augusti 1965 varit föremål för om- och tillbyggnad, som i runt tal kostat två miljoner kronor. Hallen får fått en utrustning som är av modernaste snitt. Bygget för den tidigare gymnastikhallen överlämnades efter arkitektävling till arkitekten Bertil Berg, Norrköping, och det är också han som gjort upp ritningarna för om- och tillbyggnaden.

I tillbyggnaden finns lokaler för högstadiets undervisning, en sal för lägstadiet, skolverkstad och gymnastikhall. Den tidigare hallen har byggts ut 30 m och man har nu en gymnastikhall på 20 x 40 meter. Hallen har nu mått som tillåter seriehandboll, man kan spela tennis,

basketboll och utöva gymnastik. För det senare ändamålet är hallen utrustad med många redskap, 46 ribbstolar, räck och barr och har fyra övningsplaner för basketboll. Hallen är upplinerad för handboll, tennis och basket, men det finns givetvis också möjligheter till badminton och volleyboll. Genom en konstruktion med ridåvägg kan man dela hallen i två delar, där den ena salen blir ungefär 23 x 20 meter.

I byggnaden finns nu för högstadiets räkning tre ämnesrum, tre grupprum, musikrum, uppehållsrum för eleverna och kapphall med 270 elevskåp. Skolverkstaden har fått rymliga lokaler med maskiner av senaste datum och dessutom finns det expeditiionslokaler för yrkesvalsläroren.

Utanför byggnaden kommer kommunen att anlägga en idrottsplan och arbetet med denna är i full gång. Denna idrottsplan blir ett fint komplement till skolans gymnastikbyggnad. En del planering utanför byggnaden återstår.

Gymnastikhallen skall hyras ut efter skoltid och man har redan efterhört intresset från föreningarna i köpingen. Den flitigaste hyresgästen hittills är Boxholms tennisklubb, som har tider bokade för lördagar och söndagar i höst och vinter.

Under byggnadstiden har gymnastikundervisningen klarat sig tack vare uteidrotten men nu till hösten skall det hela stå klart och gymnastikläraren Hans Pettersson kan lägga upp sin undervisning i moderna och ändamålsenliga lokaler. I källaren på byggnaden har man också gjort en del ändringar och förbättringar när det gäller dusch och omklädningsrum.

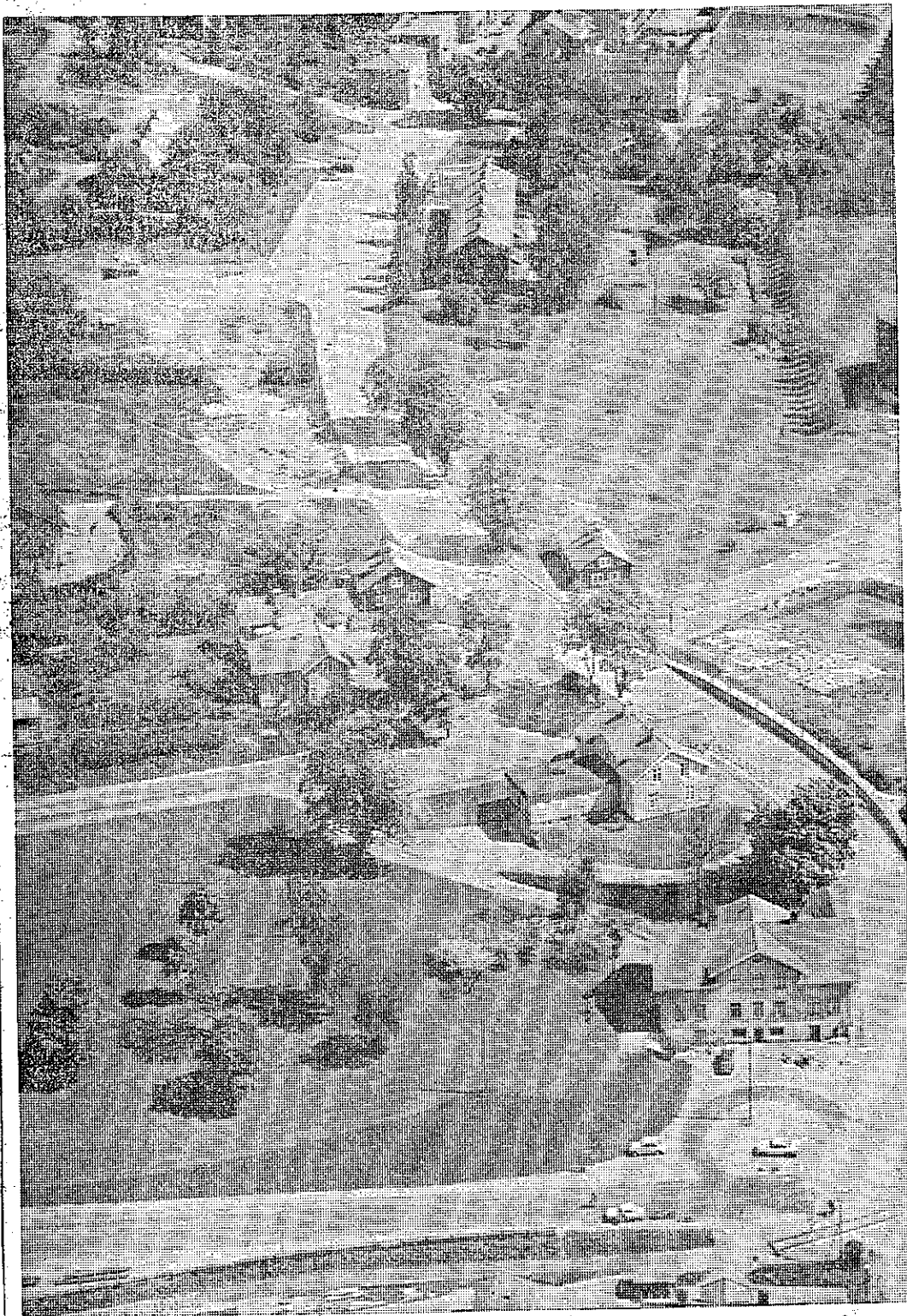
— Trots detta bygge har Centralskolan fortfarande lokalbrist?

— Ja, svarar rektor Ingemar Almén. Skolan är utrustad för att fungera som en centralskola med fullt utbyggt högstadie, men vi har fortfarande en brist på fyra salar och vi hyr lokaler både hos Stiffelsen kommunala bostäder och hos Riksbyggen i Boxholm.

Invigningen av den nya gymnastikhallen hoppas man kan ske i höst genom att få ett par fina handbollslag som gäster i en uppvisningsmatch.

—ving

Storholmen i Boxholm bevaras

Storholmen — det långa huset till höger på den här flygbilden — över Boxholm — kommer eventuellt att bevaras i en framtid. Som byggnadsminnesmärke över en gången bruksepok är den en fin representant enligt sakkunniga bedömare. För ett eventuellt bevarande av Storholmen arbetar sedan en tid en kommitté. Detta sedan en motion i ärendet lämnats in av kommunalfullmäktigeledamoten Albert Nilsson som i denna skisserat en eventuell framtida användning av huset. Storholmen kommer i en framtid att få ett fint läge bredvid riksväg 32 som skall dras fram till höger om huset.

Planeringsarbete för 300 000 kr vid nybyggt område i Boxholm

Asfalteringsarbetena är i full gång vid Stiftelsen Kommunala bostäders område vid Dalgårdsgatan i Boxholm

Efter fyra månaders arbete och med en höst som varit lika nederbördsrik som ibland ett helt år är man före programmet när det gäller planeringen av stiftelsen Kommunala bostäders område vid Dalgårdsgatan i Boxholm. Just nu håller man på med slutarbetet och att asfaltera gångarna. Arbetet är kostnadsberäknat till omkring 300 000 kr och en rundvandring på området ger vid handen att man skapat ett omväxlande naturområde i närheten av husen. Mitt i detta ligger torpet Berget som man inom stiftelsens styrelse hoppas kunna använda till hobbylokal, samlingslokal eller något annat nyttigt.

Det var i augusti i år som Sven Franzéns markanläggningsfirma i Mantorp satte igång med arbetena på området. Vi låter Sven Franzén bli vår ciceron.

Man satte igång med röjning av området och fällde de träd som skulle bort. Man schaktade i vissa fall 1,5 meter och har fyllt ut vid det som skall bli parkeringsplatser. Enligt beräkningarna skulle man ha asfalterat nästa år, men om inte kylan kommer så blir det klart i höst. Lekplatserna, två till antalet, är så gott som klara

med undantag för staket. Sandlådan har man lagt intill berg för att få ett roligare lek område. Fyra piskplatser med betongplattor är i det närmaste klara och vid husfasaderna har man planterat buskar som i vår och sommar kommer att bjuda på färgöverskningar. 36 lyktstolpar har satts upp längs promenadvägarna inom området.

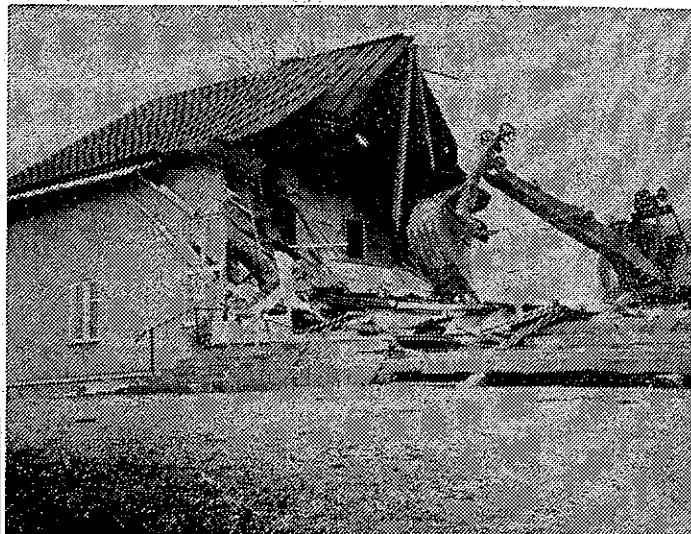
Den stora parkeringsplatsen kommer att i en första etapp rymma 150 bilar och skall asfalteras men skall senare utbyggas till 180 platser. Den stora parkeringsplats gränsar till Folkets parkområde. En mindre parkeringsplats vid Värmecentralen rymmer 50-60 bilar men skall inte asfalteras förrän nästa år.

Inom området skall man asfaltera 7 000 kvadratmeter, lägga en kilometer kantsten, plantera 2 000 buskar, 50-75 träd. Det kommer att gå åt 2 000 kubikmeter matjord, berättar Sven Franzén.

I centrum av bebyggelsen ligger torpet Berget i ett stycke orörd natur. Man hoppas inom stiftelsen Kommunala bostäder att kunna göra i ordning torpet så att det kan användas i någon form, omtalar stiftelsens Gunnar Peterson.

—v

Boxholms missionskyrka rivs för ny riksväg 32

Arbetet med den nya riksväg 32:s sträckning genom Boxholm har inletts och för att lämna plats åt den nya vägen var man tvungen att riva Boxholms missionskyrka. Det var en av köpingens äldsta — kanske den äldsta — samlingslokaler. Missionskyrkan byggdes 1876 och 1877 bildades Boxholms missionsförsamling. Församlingsborna har nu, sedan de flyttade ur kyrkan i höstas, lokaler i frälsningsarméns fastighet på Järnväggsgatan. På bilden grävs kopian

Vår kära Faster
Fru
Hilda Andersson
* 20/4 1881

har i dag lugnt och stilla insomnat. Djupt sörjd och saknad men i tacksamt minne bevarad av oss, övrig släkt och vänner.

Mjölby den 20/11 1967.
Brorsbarnen
Sv. ps. 355

Jordfästningen har enligt den avlidnas önskan ägt rum i stillhet.

BOXHOLM

ÖNSKAR GOD HELG och TRIVSAM JULHANDEL

Boxholms äldsta fastighet flyttas

Ett av Boxholms äldsta hus — troligen det äldsta — fastigheten Sjörgatan 13 B, kommer eventuellt att bevaras till eftervärlden genom att det flyttas från sin nuvarande plats. Där fastigheten nu ligger kommer inom några år Malexandervägen att gå fram i samband med brobygge över järnvägen.

Fastigheten är ett bostadshus, daterat 1828. På tomten finns också en trälänga som inrymt olika verkstäder under årens lopp. I allmänhet har fastigheten varit bostad åt verkstadsinnehavaren.

Fastigheten har inte alltid haft det utseende den har idag. Den har under årens lopp byggts till och under tidigare perioder har den haft en timmerexteriör.

I en skrift som utgavs till minnet av Boxholms municipalsamhälles 35-åriga tillvaro handlar ett kapitel om tiden före 1909. Vi citerar:

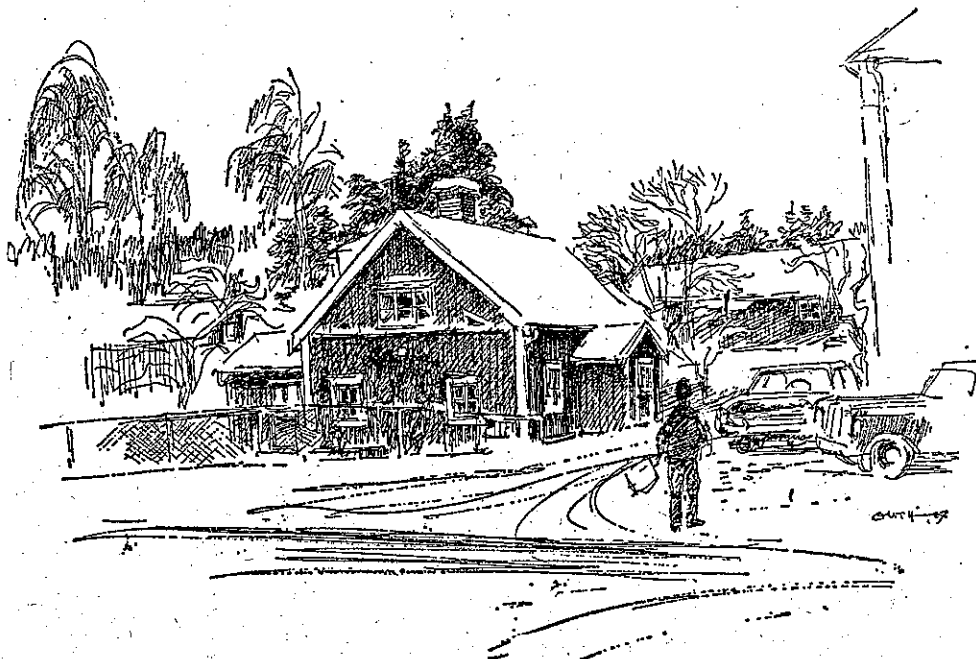
"Det norr om Boxholms bruk belägna och numera benämnda Boxholms mindre municipalsamhälles uppkomst är en följd av intilliggande industriens utveckling. En därjämte bidragande orsak är tillkomsten av Östra stambanan, som förbi Boxholm blev färdig 1874.

Första bebyggelsen av området skedde genom att dåvarande brukspatron C P af Burén till målarmästare P G Hällberg med nyttjanderätt upplät ett område på Norra Timmerö som benämndes Sandbacka och härpå uppförde denne 1828 ett bostadshus och ladugård och bedrev där jämsides med målerirörelse jordbruk i mindre skala."

Detta är det nu för flyttning aktuella huset.

Skriften fortsätter:

"Därefter tillkom omkring 1840 torpet Gripsberg på Boxholms säteris ägor och omkring 1850 uppfördes utefter genomfartsvägen på nuvarande tomten Skogalund nr 1 ett bostadshus, den s k Gläntan. På 1860-talet tillkom sedan torpet Kohlstorp på säteriets ägor varefter på 1870- och 80-talen ytterligare spridd bebyggelse vidtog. På 1890-talets slut tog bebyggelsen fart genom att brukspatron Burén på Boxholms säteri och Boxholms AB i större utsträckning avsöndrade tomter från Bredgård, Boxholm, och Sättrarp (N. Timmerö) och härigenom tillkommo samhällena Sandbacka i Asbo socken och Skogalund och Gamla och Norra förstaden i Ekeby socken."

SANDBACKA — BOXHOLMS KÖPINGS ÄLDSTA HUS

Vid kommunalfullmäktiges senaste sammanträde hade ledamöterna att ta ställning till en skrivelse från förvaltningschef Per Almqvist, där han föreslog att den kommitté som utrett Storholmens framtid skulle ta sig an det här projektet på Storgatan. Detta sedan Boxholms AB svarat att man för närvarande och vad man kan bedöma ej under överskådlig framtid kan avyttra marken där Storholmen är belägen.

Förvaltningschefens skrivelse tog också upp ett annat projekt som eventuellt skulle kunna flyttas. Det gäller en fastighet benämnd Spikboden som nu ligger på Boxholms AB:s industriområde. Ledamöterna i kommunalfullmäktige gav vid sitt sammanträde kommittén, som består av Ernst Holmberg, Lennart Stigfur, Albert Nilsson, Karl G Ljungdahl, Per Erik Lindgren och Thore Andersson, i uppdrag att utreda flyttningskostnaden för de två fastigheterna samt även ge förslag på en lämplig användning av dessa. Ett av förslagen på ny uppställningsplats för fastigheterna är Folkets park.

Ekeby hembygds- och fornminnesförening har anmält sitt intresse för flyttningsprojektet. —v

VINTERDIS

Kylan biter i skinnet. Snön gnistrar på båthustaken vid Laxberg. Det knarrar under fötterna. Det är vitt, vackert och rent i luften. Vid Rödjenäs har man skottat väg till vattenpumpen men i övrigt är stigarna utan spår. Båtarna utefter stranden är för längesedan uppdagna och en del är täckta med svarta plastskynken som snön ännu inte helt skyter. Sommarstugornas fönster har kyliga frostrosor. Det ser bistert ut. Men än har isen inte kommit på riktigt. Det är en liten skorpa intill land som stagat vassen. Pällarna har fina snöformationer och uppåt sjön ligger ett kölddis som förebådar kylan. De kolsvarta pråmarna rör sig inte ur fläcken för vägorna i det som alltid så här års mörka vattnet.

Innan man lämnade Boxholm II förankrade man båten rejält. En extra kätting — rostig då den inte använts på länge — har blivit ett extra fäste på båtens ena långsida. Det kan bli rejäla tag med naturkrafterna när isen fram i vårdagar

skruvar sig loss. Då kan även båtar av Boxholm II:s storlek rubbas. Man har lagt upp ved vid II:s brygga och det är ju positivt. Det kommer än en vår och sommar har man räknat med. Nu körs det timmer från Laxberg och man får vara beredd på möte med stora landsvägsskolosser på glashal väg. Iggesund II ligger förtöjd vid timmerlastningsplatsen. Båten skall döpas om när det väl blir vår i luften.

Vägen mot Malexander. Vid Hallängen ligger en andfamilj och guppar i vattnet och tycks trivas med sin tillvaro trots vattentemperaturen. Isen har inte kommit riktigt än. När det väl börjar frysa så kommer isen ordentligt ganska snart, säger skogvaktaren som känner naturens nyckel. Förbi Stjärnesand. Hulön ligger ensamt ute i denna somnavik. Skärlunda och Malexander. Otrampad väg till hembygdsgården på udden i kyrkbyn som alla tider på året har en betagande utsikt. Mot Aspanäslundet. Mot små öar i fjärran där solen håller på att tränga genom diset men bara när barna.

Sommern är skön... —ving

Boxholms motionsgård invigd

En tävling på motionscykel ingick i programmet när Boxholms Motionsgård invigdes och Boxholms AB:s seger bevittnades bland annat av på främsta stolsraden frv personaldirektör Gunnar Larsson, Iggesunds koncernchef bruksdisponent Lars G Sundblad och disponent Stig Tillmar, Boxholms AB

En gåva på 25 000 kronor fick FSK, Boxholm och Boxholms orienteringsklubb när på lördagseftermiddagen motionsgården i Boxholm invigdes. Överlämnare av de 25 tusenlapparna var dagens hedersgäst Iggesundschefen, bruksdisponent Lars G

Sundblad som inledde raden av givare och gratulanter sedan kommunalnämndens ordförande, Per Erik Lindgren invigde anläggningen.

Boxholms motionsgård är den andra i länet — en mindre finns i Linköping, sade Rune Overmar som var

kallad till Boxholm för att tala om motionens betydelse. Han betecknade er motionsgård av Boxholms typ som förebyggande hälsovård. Ingvar Nordlund som hälsat välkommen gjorde med hjälp av planscher en

(Forts. sista sid, BOXHOLMS)

kortfattad bild av hur arbetet fortskridit och hur finansieringen skötts. Han började med att berätta om Flemminge skolas (motionsgården) uppbyggnad 1851 för något tusen riksdaler, berörde hur tanken på att utnyttja skolan till motionsgård föddes genom att de båda klubbarna FSK och BOK hade lokalsvårigheter och hur Boxholms köping tog initiativet till bygget. Klubbarnas ekonomiska kalkyler slutar på 20 500 kr, där man tagit upp det frivilliga arbetet till 4 800 kr förutom gåvor från företag och enskilda samt de båda damklubbarna och Boxholms köping. Man räknar med en årlig driftskostnad på 9 000 kr. Överst på önskelistan står nu en snöskoter. En tävling på motionscyklar med deltagare från BOK Ingvar Ahlsén, FSK Henrik Pettersson, Boxholms AB Rolf G Skärby och Boxholms köping genom förvaltningschef Per Almqvist slutade med en vinst för Boxholms AB. Därefter kom Boxholms köping och BOK och FSK på delad tredje plats. Efter dessa svettiga övningar tog kommunalnämndens ordförande Per Erik Lindgren till orda och berättade om de kommunala myndigheternas syn på projektet och tackade för vad som gjorts. Han hoppades på ett fortsatt gott samarbete och förklarade gården invigd.

Vid kaffeborden inleddes talens rad av Iggesundschefen Sundblad som, innan han överlämnade gåvan, uttryckte sin glädje över att få se anläggningen och hoppades att Boxholm skulle få mycket glädje av den. ÖIF:s ordförande, Bertil Söderberg, Linköping, sade sig vara imponerad över vad som utträttats och överlämnade en gåva och föreslog en insamling till det enda som inte var betalt just nu — en grammofon. En bröd-tallrik gick runt och givmildheten var stor.

Kyrkoherde Börje Bruzaeus lyckönskade och inböd till samarbete kyrka—motionsidrott. Östgötska orientererbasen Rune Haraldsson, Norrköping, hade vant sig vid fina arrangemang i Boxholm och betecknade motionsgårdssatsningen som förnuftig och hans kollega Gunnar Hillar, Mjölby, ansåg att motionsgården tillsammans med den nya kartan skulle bli en fin kombination. Lars Andersson gratulerade från kommunalfullmäktige och Carl Stenqvist överlämnade konstgåvor från Stiftelsen Boxholmsdagen och Olle Rosenlöv Boxholms gymnastikförenings standar. Ingvar Nordlund tackade för gåvorna och berättade att den insamling man gjort till grammofonen tillkommit hastigt. Grammofonen var betald men lovade att de 457 kronor som kom in skulle användas till något som alla skulle få glädje av vad det lider. Sedan passade kommunalfullmäktigeledamöter och andra på att invigningsmotionera. —ving

Min lilla Livskamrat,
mitt allt

Berta Isacson

avled stilla i dag på Regionsjukhuset i Linköping i tron på sin Frälsare.

"Hon var ingen människa, hon var en ängel som kom till oss." GS

Aldrig vi glömmet de kära små händer.

Små och mjuka knäppta till bön

Kära små händer som smekte så ömt

är nu det vackraste minne vi gömt

Boxholm den 11 april 1968.

WALLE STENQVIST

Georg

Rolf och Birgitta

Byggpaus för planläggning av fritidsområde i Blåvik

Blåvikssidan av sjön Sommen har med åren blivit allt populärare bland fritidsbyggarna och sommarstugornas antal har ökat kraftigt. Populariteten beror givetvis främst på närheten till sjön och vad den kan bjuda av bad och fiske i ett så gott som kvicksilverfritt vatten men också en natur som trots fritidsinvasionen har en orörd prägel. Nu skall det bli en liten paus i byggandet vid Blåvik sedan länssarkitekt Gösta Land och länssingenjör Anders Romås varit på platsen, tillkallad av Södra Göstrings byggnadsnämnd som ville ha lite råd om den fortsatta bebyggelsen. Nu lämnar man inga byggnadstillstånd förrän man fått godkänt planeringen av några aktuella byggområden. Listan på dem som står i kö ökar och man får börja stryka namn på den först om något år kanske.

Tillsammans med ordföranden i Södra Göstrings byggnadsnämnd, Sten Olof Ragnar, Hultkil, besökte vi det aktuella området och bad honom utveckla sin syn på fritidsbebyggelsen. Han är givetvis glad över att besökarna från länsstyrelsen i stort sett var nöjda med byggnadsnämndens sätt att sköta den här frågan, även om en planering av hela området borde ha skett. Som det är nu finns ingen plan över byggnationen. Men nu skall det ordnas med den saken också.

— Vi tillkallade länsmyndigheten för att få lite råd om hur vi skulle handla i fortsättningen. Alla som har tillstånd inne för byggnation på området är klara men nu sätter man stopp för vidare byggnation. Planläggningen gäller först och främst ett område sydväst om Hårdaholmens gård. Området omfattar omkring åtta hektar och man räknar att där få plats med 20–25 stugor, säger hr Ragnar.

Markägaren Anders Gunnarsson sluter sig senare till sällskapet och diskuterar detaljer med byggnadsnämndens ordförande. Lantmätaren skall komma och planläggningen skall börja med det snaraste och sedan skall papperen vandra den vanliga vägen.

De tre gårdar som berörs är Blåviks gård, Kopparhult och Hårdaholmen. Ytterligare områden, när Anders Gunnarsson har planlagt sitt, finns men om dessa är ännu ingenting bestämt.

— Intresset från fritidsbyggarna?

— Stort. Både vi i byggnadsnämnden och markägarna får ofta förfrågningar och det rör sig om personer främst från Mjölby, Boxholm och Linköping.

— Problemen med stora fritidsområden är många?

— Närmast skall vi försöka ordna vattentäkter till den äldsta delen av området liksom till det nyare. Vatten- och avloppsfrågan hoppas vi skall ordna sig genom samarbete mellan markägaren och de som bor på området. En av markägarna har redan gjort vissa arbeten för att klara en sommarvattenledning. en form av sophämtning har redan trätt i kraft på områdena och det visar sig klaffa bra, säger hr Ragnar.

— Nedskräpningen?

— Den är inte så stor som man skulle kunna tro. Det visar sig här i Blåvik att sommarstugeägarna ser efter varandra, menar hr Ragnar.

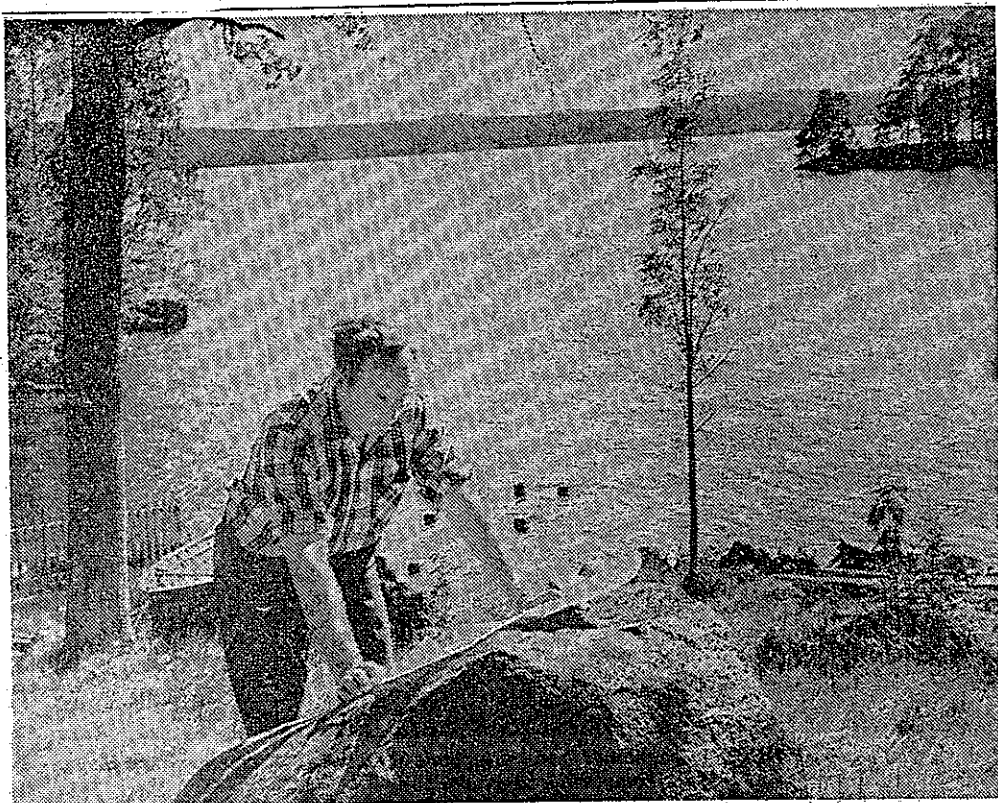
Ett önskemål från sommarstugeägarna, som ibland framförs, är

ordentliga bryggor både för badning och för att lägga båtar vid.

Med vid länsstyrelsebesöket i Blåvik var också hälsovårdsnämndens Ellis Andersson, Östanå, och representanter för markägarna på området.

I dag finns det omkring 190 sommarstugor på området, fördelade på de tre nämnda gårdarna. När de som är sommarbofasta i Blåvik flyr stress och damm i tätorter kommer de till en vacker trakt av Östergötland, vid en sjö som kan bjuda på många naturtyper: från den skärgårdslika till den med tät skog och med ett vatten som är klart och lagom kallt sommartid.

—ving

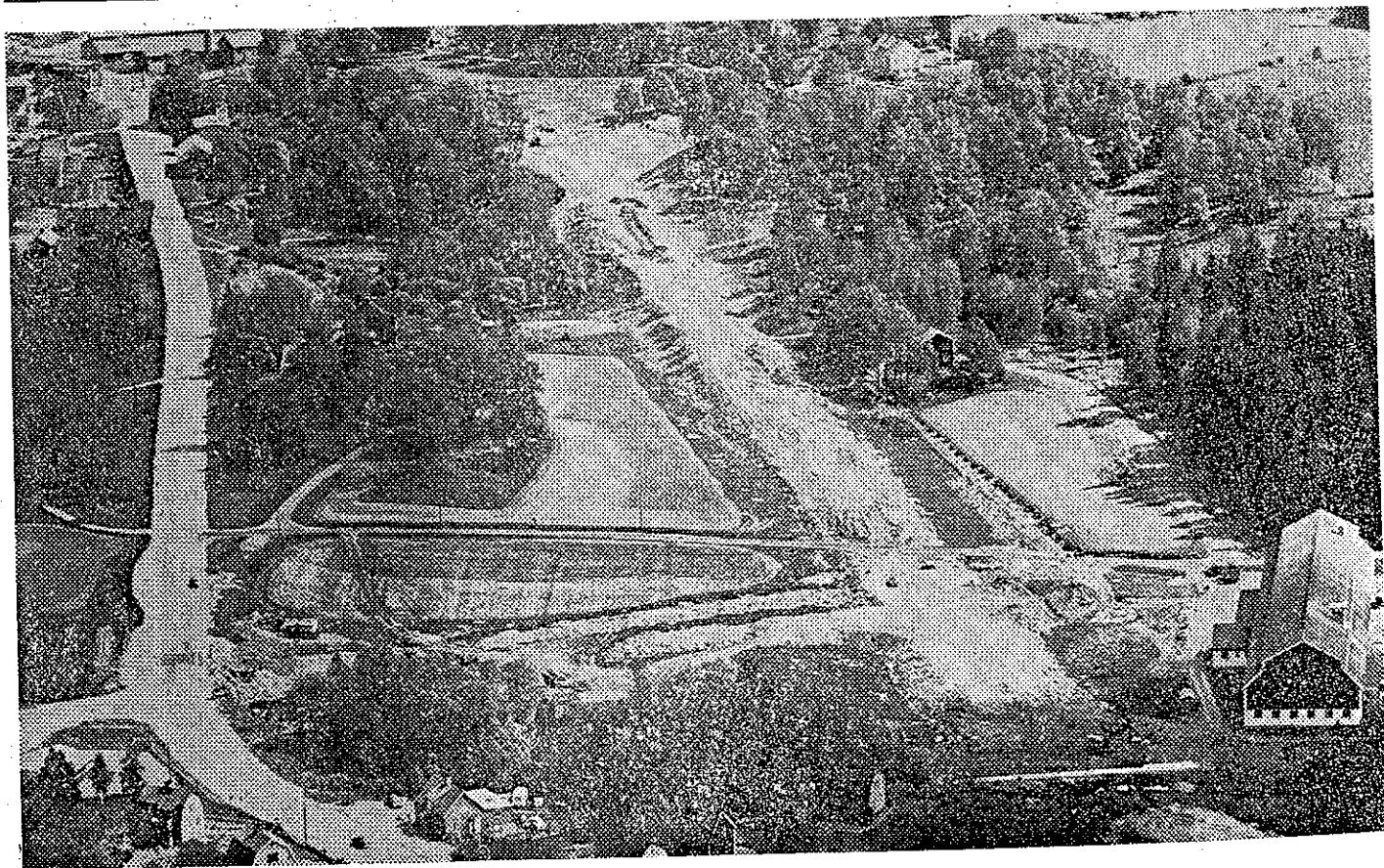
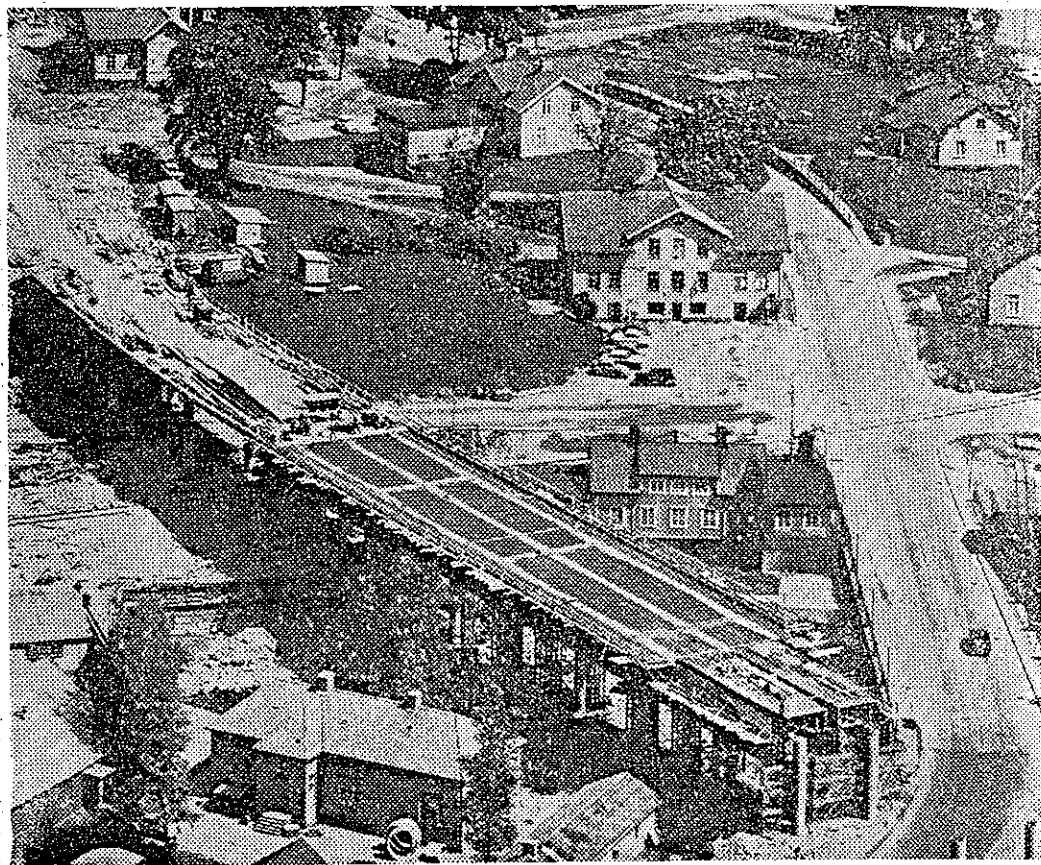

Sommarbebyggelsen i Blåvik ligger vackert och nya områden skall planeras omtalar byggnadsnämndens ordförande i Södra Göstring Sten Olof Ragnar

Nya bron i Boxholm 186 meter

Östergötlands längsta bro byggs på riksväg 32 genom Boxholms köping. Bron kommer att bli 186 meter lång med en bredd av 13 meter och byggs på nio pelarpar. Högsta höjden kommer att bli omkring 12 meter. Brobygget och anslutningsvägen mellan bron och Tranåsvägen ses ovan som ÖC-fotografen Per-Arne Nyhlén såg det från luften. På vänstra bilden ses brobygget där hittills två etapper är klara.

Bron kommer att sträcka sig över gamla riksväg 32 och över den gamla vackra stenbron vid Boxholms AB:s bruksskontor. I dagarna har man börjat att bygga ställningar till tredje etappen. På den högra bilden ses bl a gamla riksväg 32:s sträckning.

Signe Olsson framför Hagtorpet i Ekeby

Det finns ingen skylt vid avtagsvägen, som ligger ett rejält stenkast från Ekeby kyrka. Vet man inte om vägen så kan man lätt åka förbi och det vore synd. Med högt gräs på båda sidor och i mitten ger vägen intryck att vara inte alltför ofta använd. Den går över gården förbi ett skjul där man leder in kreaturen vid mjölk dags. Vid framkomsten till det torp, som redan på avstånd ser inbjudande ut blir man mer än överraskad sedan man klivit över den alderdomliga stättan som leder över gårdsgården till Hagtorpet, ägt av Signe Olsson, öm vårdarinna av ett stycke östgötskt kulturlandskap.

Det var 1947 som Signe Olsson kom till Ekeby för att hälsa på en klasskamrat som var lärarinna i socknen. Hon kom med torp i blicken, säger hon. Under en söndagsutflykt fann hon Hagtorpet, vars mark visade sig vara obefintlig på gamla kartor. Hon ville förvärva marken och nu började en resa i byråkratins pappersflod. Stiftsnämnden skulle yttra sig liksom ecklesiastikdepartementet. Tomtens fornlämnningar gjorde att Rikssantikvarieämbetet måste tillfrågas, och dessa bestämde också senare tomtens utseende och storlek och förlade den på lydigt avstånd från fornlämnningarna som inte är grundligt inmutade ännu. 3 123 kvm måtte tomten som kom i en glad och nöjd Signe Olssons ägo.

BILLIGA BJÖRKAR

Glad blev hon också när hon fick

fått informationer som sade: Är det någon som man med förtroende kan sälja ett gravfält till så är det till Signe. Innan ärendet var slutbehandlat pålyste man ärendet i Ekeby kyrka för att höra om någon hade invändningar att göra.

— Det är väl enda gången det lyst för mig i kyrkan, säger Signe och skrattar.

Boställsnämnden kom och Signe fick köpa björkarna på tomten för fem kronor styckat.

— Samma dag hade jag köpt en hyacint för sex kronor så jag tyckte nog att det där björkpriset var bra, säger hon.

Hon har blivit åretrunttorpare. Hon har sin permanenta bostad så nära torpet att hon alltid har det tillgängligt.

— Mitt ärende till Hagtorpet kan vara så enkelt att jag under en frukostrast far dit och vänder, säger hon.

MANGA BESÖKARE

Ibland kommer det föreningar till Hagtorpet och dessa vill höra Signe berätta om torpet och livet som levedes där en gång. Sådant som Anna i Koltorpet berättat. Om åkrarna som syns från Hagtorpet. De hade olika namn förr. Det var Stora Oceanen, som alltid gick i vågor när kornet stod färdigt. Det var Piglipen, Drängabråten, Löjt-nantsvråna och de två Pargårderna, som hette Byxera och Västen. Om hur de förr klarade dagen utan klockor. Som Anna sa när kvällen kom: Nu är det bara två räfseskaft innan solen sätter sig på grantopparna.

Signe berättar om Hagtorpet allt medan hon kan se ut över ett landskap som är mycket skönt med Ekeby kyrka i fonden.

Hagtorpet är en stock lång och i öppna spisen brinner brasan. På dörren ses konturerna av konsertmästare Olle Ekvall, som förr bodde på Romanö i Sommen. "Olle på öa" sa man då. Han var son till professor Knut Ekvall, som betecknades som intima hemmiljöers mästare. "Olle på öa" satt i Hagtorpet en kväll när solen gick ned och hans ansiktets konturer avspeglade sig på dörren och Signe fattade raskt en pensel.

TORPIDYLL

Hela möblemanget i Hagtorpet är präglad av smak och har ålderns patina alltifrån Oskar II-familjen på väggen till det vackra klaffbordet framför fönstret. Torpet är en idyll både vad beträffar läge och interiör. På tomten finns flera hus. Ett av dem, en gammal smedja som flyttats från Öringe, har Signe Olsson inrättat som ett museum med äldre redskap.

På Hagtorpet skulle det denna kväll bli musikalisk salong. Allt medan brasan sprider ett trivsamt sken och kvällsmörkret utanför sakta faller börjar gästerna anlända.

— De skall få kaffe på källvat-

ten, säger hon och tar kopparspannen och vandrar mot källan. På bordet står en rejäl aftonvard dukad. Det är hembakat rågröd, runda hårda knäckebrödsbakor, en halv meter rökt korv, margarin och ost. Gästerna som kommer är fiol-

elever till Signe Olsson. De träffades dagen före julaften och bestämde den här sommarträffen i Hagtorpet.

Nu hörs första bilen på avstånd och den följs av flera. Fiollådorna tas emot på andra sidan gårdsgården medan gästerna kliver över. En flicka kommer med cello. Man lägger fiolerna i gröngräset, men kvällen blir kylig och fuktig och man flyttar in dem.

— De kan bli hedningar, säger Signe som vet fuktens inverkan på en fiol.

Under kaffet berättar Signe om när hennes fiolelever förr åkte cykel till Hagtorpet med fiollådorna fastspända med snören på ryggen. Vi hade skaffning med oss och gjorde två raster på den en mil långa vägen. Det är ju för matsäckens skull som man brukar göra utflykten, säger hon skrattande.

HINKVIS MED KAFFE

Så berättar hon också om när hon hade besök av en förening som anmält 20 deltagare men 90 kom. Hon hällde kaffet i kopparkinkar och kaffet höll sig varmt hela kvällen. Alla var mycket imponerade över prestationen. Knepet talade inte Signe om då. Hon hade varmt ett par stenar som hon la i kaffet i kopparkinkarna. Så enkelt var det.

— Nu är jag spelsugen. Nu skall vi spela in sommaren. Sist vi träffades spelade vi in julen. De som har instrument med sig spelar och de andra skall få låna min fiol emellanåt, säger Signe Olsson. Sällskapet vandrar iväg upp mot smedjan där snart brasan brinner och där notställen fyller rummet.

MUSIKALISK SALONG

— Är det någon som kan låna mig ett a, säger Signe. Vi börjar med Så grant står Östergyllen som kommer av en Lillkyrka-melodi. Har alla fått upp den?

Alla spelar och det låter bra även om inte alla instrumenten är färdigstämnda efter den korta vistelsen i det våta gräset.

— Nu spelar vi den mjukt och fint allihopa, manar Signe.

— Nu spelar vi som vi känner för den.

Det lät lite annorlunda. Ljusen brinner i den stora fotogenlampan, brasan sprakar och kvällen artar sig till en fin musikalisk salong av mera ovanligt slag. I torpmiljö, i kulturbygd.